

[POSIEDLIĆ SIĘ *vb pf*

o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz siedlić się).

praet 3 pl m pers posiadli się. ◇ part praet act posiadliwszy się.

Sł stp s.v. posiadlić, Cn brak, Linde XVI w.

Osiąść na stałe, obrać miejsce stałego pobytu, zamieszkać [gdzie]: W ten czas iedno Xiążę Rzymfkie [...] / s którym o pięć let Slácty Rzymfkiey było [...] / późli w Okrętach Morzem międzyziemfkim ftroną zachodną / chcą łobie náleść mieyfce łufzne / kędyby mieli pośiedliwfzy fie w pokoju miefzkác. *StryjKron 47 (Linde s.v. posiadlić);* á nád tymi rzekámi Niemnem / Dubifá / y Iuriá tám [cztery domy, tj. cztery rody] fie pośiedlili / y poczęli fie rozmnażác *StryjKron 48.*

Synonimy: osadzić się, zamieszkać.

Formacje współrdzenne cf SIEDLIĆ.